

ปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง

เสาวลักษณ์ ประมาน^{1*} ประวิทย์ ประมาน^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษาโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษาโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง จำนวน 416 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษาโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทองมีปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้และการจัดสภาพการณ์ภายในโรงเรียน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง ตามสาขาวิชาเอกที่จบ พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบสาขาวิชาเอกพลศึกษาและสาขาวิชาอื่น มีปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ปัญหาการใช้หลักสูตร พลศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: Saowaluk57@hotmail.com, e-mail: P_Prawit@hotmail.co.th

PROBLEMS OF THE BASIC EDUCATION CORE CURRICULUM A.D. 2008 USING OF PRIMARY SCHOOL PHYSICAL EDUCATION TEACHERS IN PHRANAKHON SI AYUTTHAYA AND ANG - THONG PROVINCES

Saowaluk Pramann^{1*} Prawit Pramann^{2*}

Abstract

The purposes of this study were to study and to compare problems of the Basic Education Core Curriculum A.D. 2008 using of primary school physical education teachers in Phranakhon Si Ayutthaya and Ang – Thong provinces. The sample of the study was 416 primary school physical education teachers of professional teaching experience networking schools of Faculty of Education in Phranakhon Si Ayutthaya and Ang - Thong provinces. The data were analyzed by percentage, mean, S.D., and t – test.

The results of this study were as follow:

1. Problems of the Basic Education Core Curriculum A.D. 2008 using of primary school physical education teachers in Phranakhon Si Ayutthaya and Ang - Thong provinces were 5 items as follows: curriculum understanding, curriculum using to learning management, learning process, learning media using and general management in school, and measurement and evaluation that all items was found at medium level.

2. Comparing of problems of the Basic Education Core Curriculum A.D. 2008 using of primary school physical education teachers in Phranakhon Si Ayutthaya and Ang - Thong provinces of major subject was found that different major subjects graduated of physical education teachers of problems of the Basic Education Core Curriculum A.D. 2008 using differences were statistically significant at 0.5 in measurement and evaluation.

Keywords : Problems of curriculum using, Physical, The Basic Education Core Curriculum A.D. 2008

¹Lecturer of Physical Education Program in Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University,

²Lecturer of Physical Education Program in Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University,

* Corresponding author, e-mail: Saowaluk57@hotmail.com ,e-mail: P_Prawit@hotmail.co.th

บทนำ

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองนั้น สิ่งที่สำคัญที่ควรพิจารณาเป็นอันดับแรก คือ การวางรากฐานการศึกษาให้แก่เยาวชน การศึกษาเป็นบันไดขั้นแรก ที่นำไปสู่การมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2523, หน้า1) การศึกษาจึงเป็นกระบวนการพัฒนาพื้นฐานคุณภาพของมนุษย์ ดังนั้นการจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า6) การจัดการศึกษาในทุกระดับทุกประเภท สิ่งสำคัญนอกเหนือไปจากครู อาจารย์ผู้สอน สื่อ และ อุปกรณ์การสอนแล้ว หลักสูตรเป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก หากไม่มีหลักสูตรแล้วก็เหมือนกับครูผู้สอนขาดทิศทางในการจัดการเรียนการสอน (ชูศรี สุวรรณโชติ, 2544, หน้า1) และเนื่องจากปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และวิทยาการด้านต่าง ๆ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนใน ทุก ๆ ด้านให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการ ทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในระยะ 6 ปีที่ผ่านมาพบว่าผลการศึกษาดังกล่าวยัง สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เป็นปัญหา และความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งในส่วนของเอกสารของ หลักสูตรกระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติและผลผลิตจากการใช้หลักสูตรได้แก่ ปัญหาความสับสนของผู้ ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า1) จากข้อมูล การศึกษาวิจัยติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พบว่าสอดคล้องกับนักวิจัย หลายท่านเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอน พบว่ามีปัญหาด้านความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านการ แปลงหลักสูตรสู่การสอน ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้อะไรและด้านรางวัลและประเมินผล และ ยังชี้ให้เห็นว่ามีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อการนำหลักสูตรไปใช้ เช่น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา เป็นต้น เหตุผล ดังกล่าวจึงทำให้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มาเป็น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ที่บ่งชี้ถึงสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ จึงได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่ม สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพ และเทคโนโลยี และ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่าง เป็นระบบกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งศึกษาด้านสุขภาพที่มี เป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และ ชุมชนให้ยั่งยืน ส่วน พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และ กีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อ สุขภาพและกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า164) ตามมาตรฐาน และตัวชี้วัดชั้นปี โดยสถานศึกษา สามารถดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ ผลิตสื่อ กิจกรรมการเรียนรู้และวิธีการวัด ประเมินผลให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

การนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ไปใช้อาจเกิดปัญหาและอุปสรรคซึ่งทำให้ไม่สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง ซึ่งมีบริบทใกล้เคียงกันเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยการสำรวจปัญหาการใช้หลักสูตร จากครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้โดยตรง ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้ทางพลศึกษา ในรายวิชาการจัดกระบวนการเรียนรู้ทางพลศึกษา ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาในการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ให้ตรงกับความต้องการของสถานศึกษารวมทั้งเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำหลักสูตรไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งเป็น ข้อมูลในการพิจารณาเลือกโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยาที่มีความพร้อม และมีประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตร ในการดำเนินการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุจุดประสงค์ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษาโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระหว่าง ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่จบสาขาวิชาพลศึกษา และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบสาขาวิชาอื่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษาโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนพลศึกษา ระดับประถมศึกษาโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง จำนวน 565 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มประชากร โดยมีรายละเอียด คือ สำรวจโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง ทั้งหมด 104 โรงเรียน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มเจาะจง (purposive sampling) ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 2 คน และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 2 คน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 4 คนรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 416 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลการศึกษาผลวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. แบบสอบถาม

1.1 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

1.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยกำหนดค่าคะแนนตามมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้

ค่าคะแนน	ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อและรายด้าน และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยตีความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ และโดยรวมตามวิธีของ ลิกเคิร์ต (Rikert ,อ้างถึงในชลิต เขียวพุ่มพวง,2537) กำหนดไว้ ดังนี้

4.50 ขึ้นไป	หมายถึง มากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง มาก
2.50 - 3.49	หมายถึง ปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง น้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง น้อยที่สุด

1.3 นำข้อมูลตอนที่ 3 นำเสนอเรียงตามลำดับจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากมากไปน้อย

1.4 ทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ยของปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาโรงเรียนในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง ตามตัวแปรสาขาวิชาที่จบการศึกษา คือ สาขาวิชาพลศึกษา และ สาขาวิชาอื่นๆโดยวิเคราะห์ด้วยค่าที (t-test) แล้วนำเสนอรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง พบว่า

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทองเป็นเพศชายจำนวน 284 คนคิดเป็นร้อยละ 71.5 และเพศหญิงจำนวน 113 คิดเป็นร้อยละ 28.5 รับผิดชอบสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน ร้อยละ 54.7 สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 51.6 สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 64.7 สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 62.5 สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 62.0 และสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 59.4 ครูส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี และ ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 95.0 และ 2.5 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่มี

วุฒิการศึกษาทางพลศึกษาคิดเป็นร้อยละ 52.4 รับผิดชอบสอน 19–24 คาบ/สัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 53.9 ส่วนใหญ่ รับผิดชอบสอนทั้งวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและรายวิชาอื่นๆ ด้วยคิดเป็นร้อยละ 68.3

1.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

1.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้าน

1.3.1 ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43

1.3.2 ด้านการนำหลักสูตรไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

1.3.3 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34

1.3.4 ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้และการจัดสภาพการณ์ภายในโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31

1.3.5 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง ที่จบสาขาวิชาพลศึกษา และครูที่จบสาขาวิชาอื่น พบว่า

2.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรโดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาพบว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบสาขาวิชาอื่น มีปัญหาเฉลี่ยรวมมากกว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบสาขาวิชาพลศึกษา

2.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวัดและประเมินผล ส่วนในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และด้านการใช้สื่อการเรียนรู้และการจัดสภาพการณ์ภายในโรงเรียน ไม่พบความแตกต่าง

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยและคณะขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนรายวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง เมื่อพิจารณาปัญหาการใช้หลักสูตรทั้งด้านความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้และการจัดสภาพการณ์ภายในโรงเรียน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นเพราะการพัฒนาหลักสูตรไปใช้ของสถานศึกษายังไม่ชัดเจน ซึ่งส่วนหนึ่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาแต่ต้องรับผิดชอบสอนวิชาพลศึกษา การนำหลักสูตรไปใช้ของครูผู้สอนจึงพบปัญหาในระหว่างการจัดการเรียนการสอนอยู่บ้าง ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรจึงจำเป็นต้องพัฒนาครูผู้สอนและพัฒนากิจกรรมไปพร้อมกันอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ หรืออาจกล่าวได้ว่า “หลักสูตรจะสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใดนั้น บทบาทสำคัญอยู่ที่ครูผู้สอนนำไปใช้” นอกจากนั้น ศิวากรณ์ จันทรชนะ (2556) ได้ศึกษา

สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า การใช้หลักสูตรในโรงเรียนต้นแบบ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก เพราะสถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสภาพของสถานศึกษาที่เป็นอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับ แนนซี (Nancy. 1992) ที่ชี้ให้เห็นว่า การนำหลักสูตรใหม่ไปใช้นั้น ครูผู้สอนต้องได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูผู้สอนเกิดความมั่นใจในกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทองระหว่างครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบสาขาวิชาพลศึกษา และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบสาขาวิชาอื่น พบว่าปัญหาโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ รัชริน พุ่มพวง (2551) พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอน ที่จบการศึกษาสาขาวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการดำเนินการใช้หลักสูตรที่เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษานั้น ครูผู้สอนเป็นหัวใจสำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้ โดยมีภารกิจหลัก คือ ต้องจัดการเรียนการสอนไม่ว่าหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะเป็นหลักสูตรใดก็ตาม ดังนั้นครูที่จบสาขาวิชาพลศึกษา หรือครูที่จบสาขาวิชาอื่นๆ ต่างก็มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรเหมือนกัน และครูต่างก็ให้ความสำคัญ และตระหนักต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเช่นเดียวกัน จึงมีการปฏิบัติและความคิดเห็นเป็นไปในทางเดียวกัน จึงอาจมีการเตรียมความพร้อมกับการใช้หลักสูตร และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรครูด้วยกรอบรม สัมมนาประชุมชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้ก่อนการปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ทศพร สระแก้ว (2550) พบว่า ภายหลังจากอบรมครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจและมั่นใจในการนำหลักสูตรไปใช้

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรระหว่างครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีคุณสมบัติต่างกัน พบว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบสาขาวิชาอื่น มีปัญหาเฉลี่ยรวมมากกว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบสาขาวิชาพลศึกษา และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนวิชาพลศึกษาระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาในสาขาวิชาอื่น แต่ต้องรับผิดชอบสอนวิชาพลศึกษา อาจไม่มีความรู้ความถนัดเท่าที่ควรในการสาคิตทักษะ หรือกิจกรรมทางกายซึ่ง รวมไปถึงการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาที่ต้องมีการวัดและประเมินผลด้านทักษะและสมรรถภาพทางกายร่วมด้วย นอกเหนือจากการวัดความรู้ ดังนั้นคุณภาพของครูจึงเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่การใช้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามความชัดเจนของหลักสูตรในการกำหนดทิศทางให้นำไปใช้ กำหนดเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ การกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับ กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี ก็มีส่วนช่วยให้ครูผู้สอนนำหลักสูตรไปใช้ และปฏิบัติได้

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีการเผยแพร่ข้อมูลการปฏิบัติเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ พร้อมเสนอตัวอย่างที่ถูกต้อง เช่น ตัวอย่างการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เป็นต้น

2. ด้านการนำหลักสูตรไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โรงเรียนควรจัดให้ครูได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดประชุม วางแผนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกัน ทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อความชัดเจนของหลักสูตร และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

3. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ควรสนับสนุนให้ครูได้สอนตรงกับวุฒิการศึกษาของตนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และควรมีการจัดฝึกอบรมสำหรับครูที่สอนไม่ตรงกับวุฒิการศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะสอนเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการสอน

4. ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้และการจัดสภาพการณ์ภายในโรงเรียน หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ควรเข้ามามีส่วนร่วมให้การสนับสนุนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ที่เหมาะสมกับความต้องการของโรงเรียนและนักเรียน

5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดอบรมการวัด และประเมินผลตามหลักสูตร และการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา และสนับสนุนเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการทดสอบสมรรถภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั่วประเทศ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้งระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

3. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา และครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาทั่วประเทศ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยและคณะ ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ และสนับสนุนการดำเนินการวิจัยด้วยดีมาโดยตลอด และขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครหรือยูธยาที่สนับสนุนทุนวิจัยมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ.(2551).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2523).รายงานการวิจัยองค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2545).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 1-2) พ.ศ.2542-2545 ปรับปรุง 2546-8.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุตรไพศาล.

ชลิต เขียวพุ่มพวง. (2537). ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัยบังคับแก่นสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ชูศรี สุวรรณโชติ.(2544).หลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตร.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.

- ทศพร สระแก้ว.(2550).ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชริน พุ่มพวง.(2551).สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลาง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- ศิวาภรณ์ จันทร์ชนะ.(2556).สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนต้นแบบ.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนครพนม.
- Nancy, Melnychuk. (1992).Toward Understanding the Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation, Dissertation Abstracts International.